

det Riksdagen måtte besluta att i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes genom sakkunnige män låta utarbete förslag till läseordningar eller läroplaner; särskildt för den reala och särskildt för den klassiska linien, lämpade efter undervisningens vid de båda linierna olika ändamål, samt, derest förslagen vinna Kongl. Maj:ts nådiga godkännande, fastställa dem till efterlefnad vid sådana läroverk, som omfatta endast den ena linien.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 24 Januari 1879.

Sigurd Ribbing.

N:o 13.

Af Herr **C. O. Widmark**: *Om antagande af en författning angående skogseld.*

Det är redan ett gammalt tal, att de svenska skogarne, så nödvändiga för befolkningens välbefinnande och mångahanda behof samt för åtskillig industris förkofran och utveckling ja till och med bestånd, år efter år förminkas och till sin beskaffenhet försämras. I detta tal ligger enligt min åsigt en ej obetydlig öfverdrift, synnerligen i afseende å den såkallade norrländska skogssköfvingen, men i ett hänseende kan den uppmärksamme betraktaren af hithörande frågor icke undgå att oroas, då han måste iakttaga, att så stora skogssträckor årligen, detta mest i Norrland, skadas af eld, hvadan han icke kan annat än lifligen önska, att några lagstiftningsåtgärder vidtagas, hvarigenom

skogseldars uppkomst skulle förhindras och deras släckande befordras och fortskyndas. Orsaken till skogseldars uppkomst är vanligast ett ovarsamt upptändande af eld i skogarne, och är det inom Norrland i synnerhet vallhjonen, som så ofta i detta fall försynda sig, men det är ock beklagligen icke sällan man måste antaga, att elden uppsåtligen blifvit anlagd, vare sig af elakhet eller af begär att förbättra betet. Allmänna strafflagen innehåller väl i sitt 19 kapitel fullt tillräckliga föreskrifter om ansvar för åstadkommande uppsåtligen eller genom vållande af eldskada å annans skog n. m., men om varsamhet med eld ute å mark genom lag anbefalles, och förbrytelser deremot, äfven i det fall att ingen skada sker, beläggas med verkande ansvar, torde redan derigenom mycket kunna vinnas. Desslikes torde belöningar för upptäckande af eldanläggningar i skog likasom för nit och rådhighet vid skogseldsläckning kunna medföra mycken nytta. Om derjemte, bestämdare än hvad nu är föreskrifvet i 15 kap. af Byggningsbalken, lagstadgas om skyldigheten, att på kallelse infinna sig vid skogseldar och i arbetet för deras släckande deltaga, på samma gång som ordning vid detta arbete samt ansvar för uteblifvande med mera dylikt bestänmes, torde mer säkerhet och trygghet för skogseldars tidiga släckande uppnås. Såsom i sin mån belysande behovet häraf vill jag nämna, att i Norrland den, som på kallelse sig vid skogseld infinuer, mången gång kan få vandra 5 mil och mera från sitt hem och i flera dagar, ja veckotal, arbeta vid släckningen, då deremot den, som ej hörsammar kallelsen, åtalad för denna förseelse, ålägges de obetydliga böterna, 2 kronor 50 öre. Den norrländska skogskomitén har i sitt betänkande och genom sina förslag härpå fäst uppmärksamheten, hvadan jag dertill vördsamt hänvisar, endast särskildt återopande dess yttrande: »att den förödelse, skogseld anstält å de norrländska skogarne är så ansenlig, att, der tillfälle till jemförelse kunde beredas, den sannolikt skulle befinnas hafva medtagit vida mera skog, än som fallit för yxan.

Då svenska staten numera till så betydlig grad är egare af skogar i landet, finnes äfven derutinnan ökad anledning för antagande af en författning, lämdande till denna dyrbara egendoms skydd.

Hvad nu här är yttradt har väl hufvudsakligen afseende på Norrland, men enahanda föreskrifter torde dock för riket i öfrigt erfordras, helst de mindre skogsarealerna i södra Sverige hafva dess större värde och kräfva dess omsorgsfullare vård.

Under återopande häraf och i öfrigt hänvisande till den norrländska skogskomiténs betänkande får jag vördsammast föreslå:

att Riksdagen för sin del, med ändring af 15 kapitlet Byggningabalken ville antaga en författning till förekommande och släckning af skogseld, att gälla för hela riket och upptaga de stadganden, som återfinnas i §§ 81, 82, 83, 94, 96 och 97 af norrländska skogskomiténs förslag till skogsodling för Norrland.

Stockholm den 28 Januari 1879.

C. O. Widmark.
